

HA

Ja, klapp neer, bevoel daar king mene vensj „arbi voor in d spoor dank de C altha deze beke deva betek het proc digd verd nen Ond voor wij geve nog van kaar taal die moet Het in g volke heid were ren desr

He

M waa Euro de druk de in s voor van V kant ook met Za spoe aan rustig beste in d gaan tien men.

Een democratie die staat naast de zuiver politieke en die een nieuwe toestand van een zich ontwikkelende economische ordening op de grondslag van de democratie inluit.

Het zal onze lezers duidelijk zijn, dat wij niet de minste behoefte hebben om naast degenen te gaan staan, die de oud-liberale politieke opvattingen als richtsnoer nemen. Maar, hoe denken wij nu over de andere stroming? Is er hier werkelijk sprake van democratie? Is er hier sprake van iets progressiefs?

Geen nieuwe vormen van democratie.2.

Wie begrepen heeft, dat de maatschappelijke verhoudingen zich wijzigen naarmate de productiekrachten zich ontwikkelen, die kan inderdaad veronderstellen, dat de voorstanders van de publiek-rechtelijke bedrijfsorganisatie de vooruitgang vertegenwoordigen. Maar voor de historisch-materialist komt bij het inzicht ontrent de wijziging van de maatschappelijke verhoudingen nog wat anders.

Met die zin is niet alles gezegd, wat voor de arbeidersklasse van belang is. "Op een zekere trap van de ontwikkeling geraken de productiekrachten in opstand tegen de productieverhoudingen", zo ongeveer klinkt die aanvulling. En dit is de aanhef om tot de historische conclusie te komen dat de oude bevoorrechte, de oude heersende klasse hun orde verdedigen, maar dat in een felle klassenstrijd de uitgebuite klassen trachten een orde te vestigen, die voldoet aan de economische eisen, zo, dat de productiekrachten buiten het raam van de bestaande orde zich weer opnieuw krachtig verder kunnen ontplooiën. Zulk een opstand van de productiekrachten is iets totaal anders dan een zekere ontwikkeling van de staatkundige verhoudingen en de economische verhoudingen binnen het raam van de maatschappelijke orde.

Steeds meer remt het kapitalisme, remmen de tegenwoordige productie- en maatschappelijke verhoudingen, de productiekrachten. En daarom zal de klassenstrijd steeds meer dat karakter van kapitalisme of communisme, van onderwerping en uitbuiting tegenover gemeenschappelijk beheer van de productiekrachten door de arbeiders, krijgen.

De sociaal-democratie en met haar het Leninisme willen wel de verdere ontwikkeling van het kapitalisme bevorderen. Al noemen zij dit echter de ontwikkeling naar het socialisme, in feite draait het daarom, dat in een meer geordend, of zo mogelijk geheel door de staat geordend stelsel de loonarbeid blijven zal, en dus de arbeiders meer beheerst zullen worden.

De leninisten en stalinisten willen wel de kapitalistische staat vernietigen, maar in een nieuwe staat zal de partij de macht hebben en in die staat zal het proletariaat nieuwe heersers vinden.

De sociaal-democratie, wil zelfs van de kapitalistische staat gebruik maken om een zodanige geordende maatschappij te bereiken. Maar ook bij haar blijft de beheersing van de loonarbeiders. Daarom kunnen reeds nu de sociaal-democraten en de vakbondsbestuurders geen andere verlangens tot uitdrukking brengen, dan "arbeidsvrede" en "beheersing van het loonpeil".

Maar de noodzakelijke voorwaarde voor een werkelijke samenleving van vrije en gelijke producenten en consumenten is dus het doorbreken van de oude grondslagen, de grondslagen van het kapitalisme, eist klassenstrijd.

Zo gezien kan het wetsontwerp Publiek-rechtelijke Bedrijfsorganisatie, gebaseerd als het is op erkenning van de maatschappelijke functies van het ondernemersdom en de staat, gebaseerd als het daardoor is op het aanvaarden van de klassenvrede, niet alleen geen uitgangspunt zijn voor een socialistische orde, maar meet het worden een middel tot onderwerping van de massa aan de bureaux en de instanties.

Goed bezien is de poging tot publiek-rechtelijke bedrijfsorganisatie,

die wij overal in het kapitalisme waarnemen, een poging tot knechtschap van de grote massa; een poging de klassenstrijd in te dammen en onmogelijk te maken. Daarom is zij in wezen uiterst reactionair.

Maar zoals elk reactionair streven het onderspit zal moeten delven, tegenover de niet te remmen ontwikkeling van de productiekrachten, zo zal daaraan ook de kapitalistische reactie ten onder gaan. En de klassenstrijd zal als een maatschappelijke wet eens de arbeidersklasse dringen op de weg naar de macht, de weg naar een communistische, een WERKELIJK communistische samenleving.

ZEG HET ZE!

Terwijl de arbeidersklasse in Europa materieel onder de grootste zorgen leeft, verkeert zij ideologisch in de grootst mogelijke verwarring. Dat uit zich ook in de wijze waarop zij de strijd tegen de verscherping van de uitbuiting voert. In Nederland is het in vergelijking met het buitenland wel heel droevig gesteld. Onze diplomaten en ministers slaan, wanneer zij buitenslands zijn, zich op de borst, over het feit dat de pogingen tot kapitalistische wederopbouw, zoveel zin voor realisme bij de arbeiders hier ontmoet. En daaraan doen ook de vakbondsbestuurders mede. Dat realisme bij de arbeiders blijkt dan te zijn gebaseerd op het aanvaarden van de z.g. arbeidsvrede, de omstandigheid, dat hier sedert Mei 1945 in zo geringe mate is gestaakt, en dat de arbeidersklasse de beheersing van het loonpeil door de overheid zo willig heeft aanvaard.

Wij moeten ook zelf vaststellen, dat er weinig sprake van verzet is geweest. Maar het is niet van belang ontbloot te constateren, dat de stakingen en acties, die er dan toch nog zijn geweest, niet alleen buiten de erkende vakbeweging om zijn gevoerd, maar vrijwel zonder uitzondering door die instanties krachtig werden geremd en bastreden.

Gelukkig is dit verschijnsel, deze verregerende passiviteit van de arbeidersklasse geen algemeen verschijnsel. En gelukkig geeft Nederland dus niet de toon aan. Althans in dit opzicht kan in landen als Frankrijk, Engeland enz., om ons tot West-Europa te bepalen, gesproken worden van een daadwerkelijker optreden van onze klasse, om mee te spreken in het regelen van haar lot. Tegen de regering van een z.g. arbeiderspartij in Engeland voeren de arbeiders daar felle acties, waarbij zowel het wapen van de staking, als dat van de "langzaam-aan" methode in de bedrijven wordt gehanteerd. Frankrijk gaf de laatste jaren buitengewoon omvangrijke stakingen te zien, waarbij niet alleen de Staat naar het verweermiddel van het militaire apparaat greep, maar die inderdaad het economische leven dusdanig beroerden, dat vanzelf aan de orde kwam, de vraag, wie bezit de macht. Het inzetten van troepen door de verschillende opeenvolgende Franse regeringen moet dan ook gezien worden als een bittere noodzaak van hun kant, ter handhaving van het oppergezag van de kapitalistische Staat. En, zij het den niet in die omvang, ook in Engeland waren daarvan voorbeelden te zien.

Hoezeer de moeilijke economische posities van de Europese staten en de daaruit voortvloeiende gisting in de arbeidersgelederen hand in hand gaan, hoezeer ook de strijdbaarheid van onze klasse van invloed is op de posities van de regeringen wordt bijzonder goed in het licht gesteld, wanneer wij nagaan hoe afhankelijk van het internationale kapitaal die posities in de nu genoemde landen, Frankrijk, Engeland en Nederland, zijn. Daaruit valt af te leiden, dat onze klasse de knechtschap, de onderworpenheid aan het kapitalisme niet zonder strijd behoeft te aanvaarden. Maar zij verkrijgt alleen mogelijkheden, wanneer zij zich bevrijdt van de suggestie, dat zij mede verantwoordelijk is voor het zo goed mogelijk functioneren van de kapitalistische orde. Doet zij dit niet, dan moet ze mee naar de

GEEF DIT BLAD AAN UW MAKKER DOOR !!!
of, nog beter:.....M A A K H E M A B O N N E !!!

algehele afhankelijkheid.

De vorige strijd in de Engelse havens had tot gevolg dat een Engels minister moest verdwijnen. De vrees van de Franse politici uit de sociaal-democratie, dat de devaluatie nieuwe onrust zou wekken in het bedrijfsleven wanneer althans niet op enigerlei wijze tegemoet zou worden gekomen aan de funeste gevolgen van die ontwaarding van de Franse franc voor de arbeidersklasse, was er oorzaak van dat de regering Queille moest aftreden. De vorige week is daarna met een meerderheid van één stem in de Franse kamer de sociaal-democratische minister uit het vorige kabinet, Jules Moch, als minister-president voor een nieuw samen te stellen ministerie aangewezen. Het is niet onze zucht tot overdrijving, die ons dit doet constateren. Ook niet wanneer wij er aan toevoegen, dat Moch's regeringsprogram inhoudt een streven om de prijsstijgingen te beperken en om aan de minimumlijders onder de Franse arbeiders een loonbijslag te verstrekken, zodat het minimuminkomen op 15 duizend franc zal worden gebracht. Wij kennen te goed deze methode van verdeel en heers. Maar wanneer de grote pers er de aandacht op vestigt dat hier sprake is van de invloed van de vakbeweging op de politieke partijen, dan loont het toch de moeite dit eens nader te beschouwen.

De politieke partijen, vooral de z.g. arbeiderspartijen, hebben allen een alliantie met een bepaalde vakbeweging. Dat is zo gegroeid in de bloei-periode van het kapitalisme. En hoewel in dat groeiproces zowel partij, als vakbeweging met de aanvaarding van de "arbeidsvrede" vooral tot uitdrukking hebben gebracht hun gevoel van verantwoordelijkheid voor de kapitalistische orde, spreekt het vanzelf, dat de vakbeweging (als massabasis hebbende de georganiseerde arbeiders uit het bedrijfsleven) nauwlettender volgt hetgeen er onder de arbeiders leeft. Niet om hun wil tot uitdrukking te brengen, maar om te beoordelen hoever men kan gaan, zonder de "arbeidsvrede" in gevaar te brengen. Overigens zijn de besturen van zulke instanties zeker minstens zo sterk (door hun vorming en het gehele organisatiewezen van de vakbeweging) ingesteld op contracteren, compromissen sluiten, en het bevorderen van de bedrijfsvrede, als de directe politici.

Maar juist omdat zij, de vakbewegingen, de arbeiders het makkelijkste in hun ban houden, want de arbeiders zien nog altijd in de vakbeweging hun vertegenwoordigster tegenover kapitalist en kapitalisme, daarom is er alles aan gelegen, dat de bureaucraten voorkomen, dat de arbeiders de zelfstandige strijd als bedrijfsarbeiders gaan leren kennen en begrijpen.

Het is inderdaad zo, als wij enkele dagen geleden in een burgerlijk blad lazen, eigenlijk is het de druk van de arbeiders zelf, die door de regeringen in het oog moeten worden gehouden.

En terwijl wij dus de aandacht vroegen voor het feit, dat de arbeiders in Frankrijk en Engeland rechtstreeks door zelf-actie druk blijken te kunnen uitoefenen op de regeringspolitiek, moeten wij helaas nog vast stellen, dat zij zich dit zelf nog niet zozeer bewust zijn, dat het tot zelfstandige klassebeweging en organisatie aanleiding geeft.

Dat is dus één van de zwakke kanten.

Als bewijs hoezeer dit in de politieke verhoudingen weegt, mag gelden, dat in Nederland, waar dus de vakbewegingsleiders en de politici zozeer ingenomen zijn met de berusting waarvan de arbeiders blijk geven, de president van de "gesocialiseerde" Nederlandsche Bank, Dr Holtrop, een hooggeplaatst ambtenaar dus, binnen veertien dagen na de devaluatie in een redevoering verklaart, dat de productie moet worden vergroot, de prijzen moeten stijgen, maar de loonsom niet mag worden verhoogd. Ziedaar, Nederlandse arbeiders, dat is de prijs voor Uw dulzaamheid.

Het kapitalisme is een klassenmaatschappij, waarin dus de klassenstrijd zal blijven. Alleen, de nieuwe verhoudingen waaronder dit stelsel functioneert

gebaseerd als het is op erkenning van de maatschappelijke functies van het ondernemersdom en de staat, gebaseerd als het daardoor is op het aanvaarden van de klassenvrede, niet alleen geen uitgangspunt zijn voor een socialis-tische orde, maar moet het worden een middel tot onderwerping van de massa aan de bureaux en de instanties.

Goed bezien is de poging tot publiek-rechtelijke bedrijfsorganisatie,

ganiseren. In Amsterdam is deze inmiddels aangevangen. In plaatsen waar dit minder makkelijk is, zal men toch moeten trachten deze winter een aantal propagandavergaderingen te organiseren, waarin ook aandacht aan dit onderwerp zal worden besteed.

neert, moet de arbeiders nog duidelijk worden. Dan zullen zij ook de nieuwe strijdmethodes leren. Dan zullen ze ook gaan beseffen, dat hun strijd steeds sterker een strijd om de orde wordt.

Vatten wij die noodzaak ditmaal in twee woorden samen, dan luiden ze
Z E L F S T A N D I G E K L A S S E N S T R I J D ! ! !

Toen wij dezer dagen tijdens onze Bondsconferentie weer opnieuw het toneelspel "Begraaf de Doden" hoorden opvoeren, troffen ons het meest de woorden van één van de vrouwen. Als een kreet klonk het door de zaal: ZEG HET ZE !, ZEG HET ZE !

Moge de zin van deze woorden ons allen doordringen. Mogen wij de kracht vinden tot getuigen en tot het winnen van nieuwe medestrijders voor de hernieuwing van de internationale arbeidersbeweging.

.o.o.o.o.o.o.o.o.o.o.o.

Herdruk van: "GRONDBEGINSELEN DER COMMUNISTISCHE PRODUCTIE EN DISTRIBUTIE"

We kunnen tot onze grote voldoening vast stellen, dat het met de in-tekening naar wens gaat. Dagelijks komen nog nieuwe aanmeldingen voor in-tekening binnen. De met afzending van de afleveringen in Amsterdam parallel lopende mondelinge cursus is aangevangen. Maar, Amsterdammers die nog wil-len meedoen, kunnen dat nu nog beginnen. Na de bespreking van de tweede aflevering zal dat uit de aard van de zaak moeilijker worden.

Wij hopen, dat de kameraden in andere plaatsen ook het mogelijke zul-len doen, om nog tot het organiseren van een cursus te komen.

Maar hoe dan ook, laat ieder die inziet hoe belangrijk het is een goed inzicht te hebben omtrent de kenmerkende verschillen die een communistische gemeenschap zal te zien geven met een kapitalistische of staatskapitalis-tische, zich nu nog tijdig aanmelden. De prijs per aflevering is 25 cent. Alle correspondentie te richten aan W.v.d.Wal, Reinier Claassenstraat 40 Amsterdam West.

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

A A N = O N Z E

A B O N N E E S

Zoals we elders in dit blad reeds opmerkten, is nog geen definitieve oplossing gevonden voor de moeilijkheden met betrekking tot de exploitatie van onze krant. Waar we

echter aan het begin van het derde kwartaal er toe moesten overgaan, het blad om de veertien dagen te laten verschijnen en er inmiddels van het vierde kwartaal ook reeds ongeveer een maand verstreken is, zullen we als voorlopige maatregel onze abonnees voor deze beide kwartalen tezamen, één kwitantie, groot f.1.50 aanbieden. Zij die er de voorkeur aan geven hun abonnementsgeld te gireren (waarmede de administratie een grote dienst wordt bewezen) worden verzocht, bij overmaking van dit bedrag, de bijvoe-ging "voor het derde en vierde kwartaal" niet te vergeten.

Indien er dan nog een kleine (of grote) bijdrage voor ons fonds "Spar-tacus op de Vesuvius" aan toegevoegd kan worden, zal deze dankbaar worden aanvaard.

De Administratie,
adres zie eerste pagina !!

GEEF DIT BLAD AAN UW MAKKER DOOR !!!

of, nog beter:.....M A A K H E M A B O N N E !!!

algehele afhankelijkheid.

De vorige strijd in de Engelse havens had tot gevolg dat een Engels minister moest verdwijnen. De vrees van de Franse politici uit de sociaal-democratie, dat de devaluatie nieuwe onrust zou wekken in het bedrijfsleven wanneer althans niet op enigerlei wijze tegemoet zou worden gekomen aan de funeste gevolgen van die ontwaarding van de Franse franc voor de arbeiders-

Het zijn een paar uitstekende dagen geweest in Haarlem op Zaterdag 8 en Zondag 9 October. De bijeenkomst op Zaterdagavond, mede bezocht door belangstellenden, w.o. een aardig aantal Haarlemmers, mag niet alleen goed geslaagd heten, maar was ook buitengewoon gezellig.

De toneelgroep "Het Perspectief", die deze avond verzorgde, heeft al het mogelijke gedaan er wat van te maken en is daar best in geslaagd. Dat geldt voor hetgeen zijzelf naar voren bracht, het "Begraaf de Doden", dat over het algemeen goed gespeeld, veel indruk maakte en de kleine aanvullingen op het program door korte voordrachtjes, die geestig werden gezegd. Maar het gold zeker niet minder de gehele organisatie van de avond. De declamaties van Alie Sesselaar, allen anti-militaristisch van strekking, vonden een uitstekende ontvangst. Gevoelvol en beleefd bracht zij de verschillende gedichten, terwijl ook technisch alles goed verzorgd was. De sprker, Hiemstra, behandelde in een korte rede het "Waarom?", de betekenis van ons werk in de klasse.

Er was één tekort, de pianobegeleiding van de gezamenlijke zang. Een punt waaraan voor andere gelegenheden zeker aandacht moet worden besteed. Maar het mankement werd weldra opgeheven, toen één van de Haarlemse gasten op de kruk plaats nam en met vaardige en forse toonaanslag de muziek deed opklinken. Een tombola met vlotte lootjes-verkoop bewees de goede stemming. De opbrengst was ruim f.20.--.

AAN HET SLAGEN van deze avond heeft zeker de activiteit van onze Haarlemse kameraden stevig meegeholpen. Ook voor hen moet het daarom wel enigermate teleurstellend zijn geweest, dat de opkomst uit het land op de eigenlijke conferentie niet groot was. Uit brieven, die we voor en na nog ontvingen, blijkt ons, dat er echter toch wel medeleven bestaat bij degenen, die niet aanwezig waren. Toch zullen er wegen moeten worden gezocht om het aantal deelnemers op volgende conferenties te vergroten. En zeker moeten oplossingen te vinden zijn voor hen, die uit financiële overwegingen ditmaal verzuimden.

HET SPREEKT VANZELF dat op de huishoudelijke zitting des Zaterdag de interne toestand werd besproken en dat daarbij de positie van ons blad "Spartacus" een belangrijke plaats innam. De conferentie ging er mede accoord, dat waar nog wordt onderhandeld met andere organisaties en instanties over de exploitatie, het blad de eerste tijd om de veertien dagen gestencild zal blijven uitkomen. Dat houdt natuurlijk in, dat over de abonnementsprijs momenteel niet kan worden beslist, al wordt erken dat deze van het derde kwartaal af, niet ongewijzigd kan worden gehandhaafd. Degenen die met ons, d.w.z. met onze opvattingen, medeleven, zullen echter wel bereid zijn even een afwachtende houding aan te nemen. Trouwens er zijn er onder hen, van wie het bekend is, dat zij hetgeen zij tot dusverre voor de propaganda over hadden, gaarne zullen blijven betalen. Daarop wijst vooral het stevige bedrag dat in de afgelopen negen maanden uit het fonds "Spartacus op de Vesuvius" kon worden opgenomen. Dat bedroeg n.l. niet minder dan f.1075.03.

Ook de herdruk van "De Grondbeginselen" werd besproken. Gepoogd zal worden in meerdere plaatsen, parallel met die uitgave, een cursus te or-

ganiseren. In Amsterdam is deze inmiddels aangevangen. In plaatsen waar dit minder makkelijk is, zal men toch moeten trachten deze winter een aantal propagandavergaderingen te organiseren, waarin ook aandacht aan dit onderwerp zal worden besteed.

Openbare Zitting

Op de openbare zittingen, die Zondags plaats vonden, werd, zoals bekend, het onderwerp behandeld: "De sociale positie van de Nederlandse arbeidersklasse

en haar strijdpositie!"

Bij de inleiding werd eerst een schets gegeven van die sociale positie. Prijs- en loonpeil werden behandeld, mede in verband met de devaluatie. Daarbij stond in het middelpunt de prijsstijging en de beheersing van de lonen, mede nagestreefd door de z.g.n. "vakbeweging van de arbeiders". De verschrikkelijke woningtoestanden werden met cijfers nog eens voor aller geest gebracht.

Op deze wijze werd, aan de hand van de sociale positie, met elkaar besproken in welke klasseverhoudingen en strijdposities de Nederlandse arbeiders verkeren.

Dit moest echter worden besproken in het verband met de gehele internationale positie van het kapitalisme, waarbij regering en bezittende klasse van Nederland buitengewoon afhankelijk blijken te zijn geworden van het internationale kapitaal, vooral van Amerika. De gehele politiek van Nederland, gericht op verslechting van de positie van de arbeidersklasse is, afgezien van de strijdbaarheid van onze klasse en alle uitgebuiten, van diepgaande en blijvende aard. De devaluatie is daarbij slechts te zien, als een dwangmiddel van het internationale kapitaal, om in de kortste tijd de grootst mogelijke resultaten te bereiken. Resultaten, die dus in verband met de z.g. internationale arbeidsverdeling, en het driehoeksverkeer (buiten Rusland) Amerika, Het Verre Oosten en Europa neerkomen op een sterke verlaging van het levenspeil van de massa's in Europa.

In een verslag van de conferentie kunnen wij moeilijk overgaan tot een gehele verklaring van feiten in de wereldpolitiek. In de komende nummers van "Spartacus" zal worden gepoogd, geleidelijk aan, al de problemen te behandelen. Duidelijk zal echter voor de lezers zijn, dat dit alles in een beschouwing over de strijdpositie van onze klasse in Nederland moest worden betrokken. Daarin past dan tevens een beoordeling van de rol van de oude z.g. arbeidersbeweging. Zij heeft zich, door haar geschiedenis en groei, ingepast in dit kapitalisme en bevordert dus ook in dit tijdvak, waarin de toestand van de arbeidersklasse voortdurend meer wordt verslechterd, de "arbeidsvrede" kan alleen worden bereikt indien het arbeidsloon, ja de gehele arbeid, dus de arbeiders zelf worden beheerst. Beheersing van het loonpeil, door Vermeulen van het N.V.V. gepropageerd, betekent dus beheersing van de arbeiders, knechtschap in moderne stijl. Alleen langs deze weg van beoordeling van de toestand wordt het begrijpelijk, hoe nodig de schepping door de arbeiders zelf van een nieuwe beweging, met nieuwe organisatievormen en opvattingen, is.

Dit was de eigenlijke inleiding tot het onderwerp. Daarna en vooral in de discussie, kwam in volle omvang aan de orde, hoe hier de strijd van de arbeiders onder deze omstandigheden moet worden en hoe wij daarbij onze plicht kunnen vervullen. De kwestie van de strijd in de bedrijven, vooralsnog de propaganda in de bedrijven, de kernvorming, de deelneming aan het geestelijke bevrijdingsproces van oude vormen, zoals we dat constateren

al degenen die daadloos tegenover de aanvallen, die op hun bestaanspeil worden gedaan, blijven staan en slechts de weg van de aanpassing zoeken, fout zijn.

Regering en ondernemers spelen met U. Wanneer moeder de vrouw kans heeft gezien om er een tientje bij te verdienen, wanneer vader zijn avonduren, die hij voor gezin en klasse moet besteden, voor enige gedevalueerde guldens maar weer achter de machine gaat staan, dan wordt een stijgend gedeelte aan loonbelasting ingehouden, of dan ontvangt men wegens het hebben van een "dubbele dienstbetrekking" een schrikbarende hoge aanslag in de inkomstenbe-

bij zelfstandig tot actie komende arbeiders en zoals we dat ook zien in de moeizame pogingen in organisaties als het O.V.B., werd stevig bediscussieerd. Ook de noodzakelijke propaganda voor verzet tegen de doorvoering van de verhoging van de woninghuren maakte een zeer ernstig onderdeel van de disputen uit.

Maar voor dit alles geldt ook, dat het in deze beschouwing niet kan worden verwerkt. Daarover zullen dus nader artikelen verschijnen in onze krant, waarvan we tot ons leedwezen moeten vaststellen, dat zij echter zo buitengewoon klein is.

Wij hopen in elk geval er in dit artikel in te zijn geslaagd duidelijk te maken, hoe belangrijk de bondsconferenties voor alle vrienden van "Spartacus" zijn. Daarom vrienden, zorgt er voor, dat ge een volgende keer present zijt.

"SPARTACUS OP DE VESUVIUS"

Verantwoording van de ingekomen bijdragen over Augustus 1949
Door de Amsterdamse agent werd ontvangen:

a. Vaste bijdragen.

P.S. f.0.50 W.S. f.4.00 B.R. f.1.00 J.B. f.0.50
Lezers Barentsbuurt f.3.76 B.N. f.2.50 H.G.L. f.10.-
W.v.d.W. f.1.00 S.H. f.1.00 J.V. f.1.00 L.B. f.3.00
N.A. f. 2.50, allen te A. Totaal f. 30.76

b. Losse bijdrage

Lezers te Z. f.1.50

Over de Uitgeverij "De Vlam" werd ontvangen:

W.v.v. te O. f.4.00 H.J. te R. f.0.50 Fl.d.R. te R.
f.1.00 F.S. te D. f.1.50 H.W. te A. f.1.00 E.B. te
B. f.2.50 Fl.d.R. te R. f.0.60 kleinere bijdrage
f.0.15 Totaal f. 11,25

Totaal generaal f. 43.51

HEEFT U AL UW BIJDRAGE VOOR ONS
BLAD "SPARTACUS" OPGEZONDEN ? ?

Of, Moet U nog opgegeven worden
voor een abonnement op de uit-
gave van de "Grondbeginselen van
de Communistische Productie en
Distributie"

Alle bestellingen naar:
W.v.d.Wal, Reinier Claassenstraat
40 huis, Amsterdam-West.

Ik heb je op de lijst gemist ?

er onder hen, van wie het bekend is, dat zij hetgeen zij tot dusverre voor de propaganda over hadden, gaarne zullen blijven betalen. Daarop wijst vooral het stevige bedrag dat in de afgelopen negen maanden uit het fonds "Spartacus op de Vesuvius" kon worden opgenomen. Dat bedroeg n.l. niet minder dan f.1075.03.

Ook de herdruk van "De Grondbeginselen" werd besproken. Gepoogd zal worden in meerdere plaatsen, parallel met die uitgave, een cursus te or-

strijd van U om de orde. Wanneer gij macht vormt, wanneer ge die macht zult willen aanwenden om de doeleinden van de heersende klasse te doorkruisen, dan zult ge tot de ervaring komen, dat ge moet strijden tegen het kapitalisme en voor het socialisme. Socialisme, dat wil zeggen, dat gijzelf, gemeenschappelijk door Uw macht in het bedrijfsleven de productie zult organise-

REDACTEUR
R. Hulsman

ADMINISTRATIE:
Uitg. "DE VLAM"

Adres: Red. & Adm. Postbus 7046 Amsterdam Zuid 2. Postgiro t.n.v. "De Vlam" 168797.

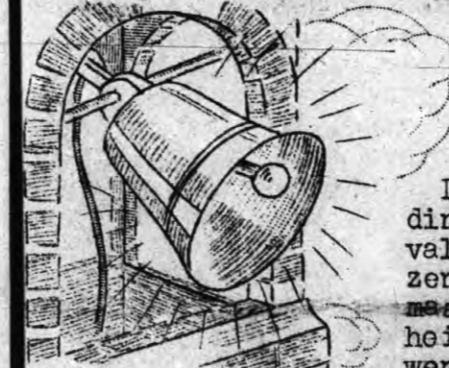
verschijnt 1 x per 14 dagen.

9e Jrg. No.36.

Prijs 12 cent.
5 Nov. 1949.

DE STORMKLOK WORDT GELUID !!

Arbeiders wapent U voor het verweer !

Datgene, wat wij direct voorspelden toen onder leiding van de Engelse z.g. arbeidersregering de muntdevaluatie werd ingezet, wordt bittere ernst. De prijzen van allerlei levensbenodigheden gaan met de regelmaat van de klok omhoog. De toch al grote moeilijkheid, ook vóór de devaluatie, voor de arbeidersvrouwen om de wekelijkse touwtjes aan elkaar te knopen,

wordt een totaal onmogelijke taak. Schulden en zorgen nemen toe. Talloze vrouwen zagen zich reeds genoodzaakt om te pogen er wat bij te verdienen. Werk voor halve dagen wordt gezocht. De huusvljht neemt weer hand over hand toe. De man zoekt bijwerk, of gaat, als hem de mogelijkheid wordt geboden, overwerken.

En de bezittende klasse strooit de praatjes rond, dat de arbeidersklasse en veel groter aandeel verkrijgt van het nationaal inkomen dan vóór de oorlog. Zij geeft becijferingen over onhoudbaar hoge lasten voor sociale verbetering van de arbeiders.

Wij achten het in dit artikel niet eens de moeite waard, in te gaan op de lasterlijke suggesties, alsof de arbeidersklasse teveel geniet van de nationale koek. Alle argumentaties daartegen hebben immers toch weinig of geen zin. Is het niet voldoende, dat onze eigen ervaringen ons leren, dat de toestand van de arbeidersklasse onhoudbaar wordt ?

En hoewel wij het best weten, dat de arbeidersvrouwen die gaan werken, dat de mannen die gaan overwerken, dat de gezinnen die pogen zich op allerlei wijze aan te passen, dit doen omdat de levensnood hen daartoe drijft, mogen wij niet nalaten te zeggen, dat al degenen die dit zonder meer doen, al degenen die daadloos tegenover de aanvallen, die op hun bestaanspeil worden gedaan, blijven staan en slechts de weg van de aanpassing zoeken, fout zijn.

Regering en ondernemersdom spelen met U. Wanneer moeder de vrouw kans heeft gezien om er een tientje bij te verdienen, wanneer vader zijn avonduren, die hij voor gezin en klasse moet besteden, voor enige gedevalueerde guldens maar weer achter de machine gaat staan, dan wordt een stijgend gedeelte aan loonbelasting ingehouden, of dan ontvangt men wegens het hebben van een "dubbele dienstbetrekking" een schrikbarend hoge aanslag in de inkomstenbe-